

ПРОТОКОЛ

№ 12846

гр. София, 29.09.2022 г.

СРС, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВА

при участието на секретаря ЕД

Сложи за разглеждане докладваното от ВА Гражданско дело № 20221110119546 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:45 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ М. О. Л. – редовно призован, се явява лично и с адв. К., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ СРС – редовно призован, се представлява от ТД, служител на СРС, с юридическо образование, с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Висш съдебен съвет – редовно призован, се представлява от юрк. Т, с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА производството съобразно определение на съда от 12.07.2022 г., с което на страните е съобщен проектът – доклада по делото.

ДОКЛАДВА молба от 11.08.2022 г. от ответника СРС, към която е представен фиш за работна заплата на ищеца за м. 08.2019 г.

ДОКЛАДВА искане за изменение на иска от 29.09.2022 г. от ищеца по реда на чл. 214 ГПК.

Адв. К. – Поддържам предявената искова молба, като правим изменение на иска във връзка с постъпили след завеждане на делото и след преразпределение от председателя на делото, два пъти, плащания частични по главницата и частични по лихвата. По отношение и на главницата и на лихвата има разминавания в период, спрямо този, който сме претендирали, затова с изменение на иска по чл. 214 ГПК сме конкретизирали претенцията си. Представям на ответниците преписи от докладваната от съда молба за изменение на иска. Моля съдът да допълни доклада в частта, с която претендираме и законна лихва занапред, тъй като е посочено само законната лихва. Предвид представените от ВСС и от СРС доказателства, моля да отделите като безспорен още един факт. По отношение на М. О. Л., никога в нито един момент от неговото трудово правоотношение като съдия, не е правено предложение за освобождаване му от длъжност в дисциплинарно производство от единствения орган, който може да направи такова предложение, дисциплинарен състав по чл. 319 от ЗСВ. Единствено в случаите, в които има предложение за дисциплинарно наказание „уволнение“, има възможна в закона хипотеза, при която лицето съдия, което непуска съдебната система, да не може да получи обезщетение. Това е единствената хипотеза. Ние не сме в нито един момент били в подобна хипотеза. Въпреки това обаче, претендираме лихва, защото обезщетението на ищеца не е заплатено години наред. Същевременно, още един факт, който ни кара да искаме отделянето на това за безспорно, е бих казала шизофренното поведение на двамата ответници, защото независимо от извършеното плащане след завеждане на делото и в двата отговора се твърди, че искът е неоснователен. Ако обърнете внимание, Председателят на СРС представя доказателства, за това, че Председателят на ВСС и Председател на бюджетната комисия, му нарежда незабавно да заплати обезщетението 3 - 4 години по - късно. Независимо от това, Председателят на СРС казва, че искът е неоснователен. ВСС не представя тези доказателства и също твърди, че искът е неоснователен. При тази хипотеза, ние искаме задължително да подкрепим основанието си, защото независимо от плащането, след като

продължава да се твърди, че исковете, които сме предявили за обезщетение и лихва са неоснователни, то можем да бъдем сигурни в развитието на делото в следващи етапи. Поради тази причина и не оттегляме на този етап претенцията си спрямо ВСС, тъй като се вижда, че СРС и ВСС действат в някаква зависимост. Председателят на СРС не може да заплати без да му бъде наредено от ВСС, а ВСС обяснява как не е компетентен, защото не е работодател. В тази връзка искаме изначално да изкореним всякаква предпоставка, че искът може да бъде неоснователен по отношение на М. Л..

ИЩЕЦЪТ М. Л. – Председателят на СРС в отговор на моя покана за плащане е посочил, че спрямо мен е образувано дисциплинарно производство с предложение за уволнение, поради което не плаща. Това не е факт, а факт е, че няма предложение от дисциплинарен състав за дисциплинарно уволнение. Това е относимо и към факта, че ние не сме причина за завеждане на делото, а ответниците, и в частност СРС, с твърдението, че има предложение за дисциплинарно уволнение като основание за отказ да плати. Уточнявам във връзка с молбата по чл. 214 ГПК, че периодът за лихвата по т. 2.3 е 18.09.2019 г. – 17.12.2020 г. Допуснали сме грешка.

Процесуалният представител на СРС ТД – Оспорвам иска, включително и след неговото изменение. Поддържам отговора и доказателствените искания и становище по доказателствата. По отношение на днес направеното доказателствено искане за допълване на обстоятелствата, които се отделят като безспорни, спорим от гледна точка на това, че не считам, че единственият орган, който може да прави предложение за дисциплинарно наказание „освобождаване от длъжност“ е органът, който е посочен в чл. 319, ал. 1 ЗСВ. Нямам възражения по доклада.

Юрк. Т – Поддържам исквата молба и оспорваме, както сме изложили съображения в отговора, и оспорваме искането за изменение в настоящото съдебно заседание. Във връзка с доклада, като неизяснено остава момент за изчисляване на лихвата. Искам да обърна внимание, освен че е неоснователна по отношение на ВСС, към ВСС е изпратена покана на 26.01.2022 г. По отношение на днес направените искания от ищеца за отделяне на спорно от безспорно, единствено пак в частта за кой може да прави предложение за дисциплинарно наказание, съгласно чл. 312 ЗСВ, е казано, че Председателят на съответния съд, също може да прави предложение за дисциплинарно

наказание, както и разпоредбите в тази част на закона за дисциплинарната отговорност са също в тази насока. Единствено в тази част ми е конкретизацията. Приложили сме към отговора на исковата молба предложение с искане от Административния ръководител, Председател на СРС, към него момент, за предложение за образуване дисциплинарно производство с предложение конкретно за освобождаване от длъжност. Не възразявам срещу искането за изменение на иска.

Адв. К. – Оспорваме твърдението, че няма покани за плащане още от 2019 г. и че единствената покана е от м. 01.2022 г., по отношение на заявеното становище от ВСС.

ИЩЕЦЪТ М. Л. – По отношение отделянето за безспорно, искането ни беше да се отдели за безспорно, че няма предложение на дисциплинарен състав от ВСС да ми бъде наложено наказание „уволнение“, тоест, да не установяваме този факт с Протокол № 29/17.09.2019 г., който е и публичен на страницата, а да го приемем днес за безспорен, да го изчистим, да не се налага да обсъждате повече доказателства. По този факт не виждам какво се спори. Понеже се спомена чл. 312 ЗСВ, Председателят на съд може да направи искане за образуване на дисциплинарно производство, но не е компетентен да направи предложение за налагане на наказание „дисциплинарно уволнение“.

Юрк. Т – Не оспорваме факта, че дисциплинарният състав към ВСС не е искал налагането на дисциплинарно наказание „освобождаване от длъжност“.

Процесуалният представител на СРС ТД – Ние също не оспорваме, че дисциплинарният състав на съдийската колегия на ВСС не е искал налагането на ищеца на дисциплинарно наказание „освобождаване от длъжност“.

СЪДЪТ като взе предвид становището на страните, намира че следва да обяви проекта за доклад по делото обективизиран в определение от 12.07.2022 г. за окончателен, както и да приеме представените към исковата молба и отговорите на исковата молба писмени доказателствени средства. Същевременно, с оглед изявлението на страните в днешното съдебно заседание, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 253 ГПК, като определението следва да бъде изменено в частта отделяне на спорно от безспорно, а именно, че между страните в настоящото производство не се спори, че дисциплинарен състав на съдийската колегия на ВСС не е искал

налагането на дисциплинарно наказание „освобождение от длъжност“ по отношение на ищеца М. Л.. На следващо място, съдът намира, че следва да допусне поисканата от ищеца ССчЕ по задачите така, както са формулирани в исковата молба, като съдът счита, че са налице предпоставките на чл. 195, ал. 1 ГПК, като следва служебно да формулира задачи, предвид спорния предмет, досежно акцесорната претенция, като вещото лице следва да определи размера на мораторната лихва и от датата на отмяна на дисциплинарното наказание до исковата молба, съответно размера на мораторната лихва от датата на първата покана на СРС до датата на исковата молба, като вещото лице следва да посочи вариант в експертизата, размерът на вземането така, както е заявено в исковата молба, така и като вземе предвид извършените плащания. На следващо място, съдът намира, че следва да приеме представените писмени доказателствени средства от ответника с молбата от 11.08.2022 г., тъй като същите са процесуални допустими, относими и необходими към предмета на правния спор. По отношение искането на ищеца за допускане изменение на исковете на основание чл. 214 ГПК, съдът счита, че следва да се произнесе в ЗЗ.

ТАКА мотивиран, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА проекта за доклад по делото обективиран в определение на съда от 12.07.2022 г., за окончателен.

ИЗМЕНЯ на основание чл. 253 ГПК определение от 12.07.2022 г. в частта, с която са обявени за безспорни обстоятелства, като между страните, следва да се счита за безспорно, че дисциплинарен състав към съдийската колегия на ВСС, не е искал налагане на дисциплинарно наказание „освобождение от длъжност“ по отношение на ищеца М. Л..

ПРИЕМА представените към исковата молба, отговорите на исковата молба и молбата от 11.07.2022 г. писмени доказателствени средства.

ДОПУСКА изслушване на заключение ССчЕ по задачите формулирани в исковата молба, а така и служебно формулираните задачи в мотивната част на настоящото определение, при депозит в размер на 400,00 лв. вносими от

бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за вещо лице ММ, която да бъде уведомена да работи по допуснатата ССчЕ.

Адв. К. – По отношение на главницата, разминаването в сумата и остатъкът, който в момента с изменението претендираме, идва от това, че СРС не е взел предвид отработените 5 месеца над 16 години и е изчислил главницата, която е заплатил само за навършени 16 години. Тук въпросът е правен. Ние твърдим, че имаме право на пропорционално обезщетение за тези 5 месеца, които също са отработени. По отношение на лихвата, разминаването идва от това, че ние твърдим, че имаме право на лихва за забава от дена следващ деня, в който ищецът е освободен от длъжността съдия по негово искане – 18.09.2019 г., така сме изчислили лихвата, така и я претендираме, а не от първата покана. От това идва и разминаването в лихвата. Нямам други искания на този етап.

Процесуалният представител на СРС ТД – Твърдя, че обезщетението, което е изплатено по чл. 225, ал. 1 ЗСВ и законната лихва, са определени като размер изцяло съобразно решението за определяне на реда и начина на изчисляване на обезщетението по чл. 225 ЗСВ, което е прието от ВСС с негово Решение по т. 52 от протокол № 27 на заседание проведено на 05.11.2020 г. Самото решение е публикувано на страницата на ВСС.

Адв. К. – Възразяваме, защото това е бъдещо решение, което изобщо не е било факт към м. 09.2019 г.

Юрк. Т – Нямам искания на този етап.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните, включително и с оглед допуснатата ССчЕ, намира че делото не е изяснено от фактическа страна и следва да го отложи за друга дата.

ТАКА мотивиран, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА ДЕЛОТО за 03.11.2022 г. от 09:00 ч., за която

дата и час страните редовно уведомени по реда на чл. 56, ал. 2 ГПК.

ДА СЕ уведоми вещото лице Малева за датата и часа на следващото съдебно заседание, както и че следва да работи по допуснатата експертиза и да я депозира в срока по чл. 199 ГПК.

ДЕЛОТО, след изготвяне на протокола, да се докладва в СЗ за произнасяне по направеното искане за изменение на иска.

Юрк. Т – Моля да ми се издаде незаверен препис от протокола.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗДАДЕ незаверен препис от протокола на процесуалния представител на ответника ВСС, след неговото изготвяне.

Протоколът е изготвен в СЗ, което приключи в 11:13 ч.

Съдия при СРС: _____

Секретар: _____